

1886-09-20

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Joakim Skovgaard skriver om sine økonomiske udfordringer i et brev til H.C. Aggersborg d. 5.8.1886. Se Mappe 17, nr. 54.

Afsendersted:

Civita

Omtalte personer:

Agnete Skovgaard

Niels Skovgaard

Sophie Withusen

Omtalte steder:

Napoli

Arkivplacering:

Mappe 43 nr. 8

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard takker nej til økonomisk hjælp fra Susette Skovgaard og Niels Skovgaard. Agnete Skovgaard er syg og ligger i sengen. Nanny Bech er hos dem for at hjælpe til i huset. Joakim Skovgaard er i færd med et stort billede med to piger i gule silkekjoler. Han kan dog ikke finde modeller i Italien, så han må vente med at male pigerne til han kommer hjem.

TRANSSKRIFTION

Mappe 43 brev 8

Civita d ' Antino 20 Sept. 1886

Kjære Cathrine!

Den gang vi troede Du kom hertil var jeg bange for din ensomme rejse her ind i bjærgene, men nu tænker jeg bare på det ærgerlige i, at Du sejler vor næse forbi., og hvorfor, i selv Napoli er der jo ikke kolera. Men det må vi nu finde os i. Du og Niels skal have den hjærteligste tak for Eders tilbud, fra Agnete og mig, I gode søskende, men lad os nu tale lidt om det. Jeg er da ikke ruineret endnu, og så længe man selv har lidt kapital, skal man hellere eller absolut tage til den og ikke leve på andres pung. Endnu ved jeg ikke, hvordan mine pengesager har det, det viser sig, når jeg kommer hjem. Men skal vi være enige om, at I giver mig, hvad der tilkommer mig af huslejen, regn det så fornuftigt ud som muligt, men lad det være godt med det, og lad os vente med at hjælpe hinanden, til det virkelig ser galt ud. Og lad os nu af denne sommer i særdeleshed og de dårlige tider i almindelighed lære, at det er mest passende for os at leve på en beskeden fod, hvad ska vi mæ de mæje, når vi ka nåjes mæ de minre.

-2-

Men tak skal I have for Jert hjælpsomme tilbud. Tante Susette har vel hilst Dig og takket for tegningen fra os. Angående [?], så kan Du være rolig for, at jeg går helst efter mit eget hoved, hvordan jeg er kommet i det med at tale med Svigerfar og Mor om det, husker jeg nu ikke, men det er da de nærmeste jeg kunde gå til, og nu får jeg min vilje og de er glade ved det. Angående Agnetes renlighed vil jeg bare sige, hun kan vaske sig, og nu kan hun også rede og flette sig, og tro så bare ikke på rygter for de vokser, tit af lidt, tit af ingenting. Nu lykkes på rejsen til pyramiderne, pas på din mave, husk på, at solen kan give rumster i den. Å! sikken historie i aften, vi fik sådan noget løjerligt til aften, jeg blev bange for, det var lunge, og Nanny gættede på lever eller nyre, men hun anede nok sammenhængen, så fik vi at vide, at det var gede yver. [?Saa] ...! hvor det var fedt og svampet og sjasket og blødt og smagløst. Nanny, som ellers nogenlunde

har vænnet sig til den italienske kost, lagde resten af sit stykke tilbage på talerkenen, jeg gjorde det bedste grin med det

-3-

som jeg kunde, Agnete fik et lille stykke, og det var hende ikke imod, men den første bid er nu den bedste. Nanny sad og rimpede næsen og sagde aen!! Og var lige ved at blegne, og efterhånden rykkede vi sammen om Agnetes seng og kom så hjærtelig til at le, så Agnete måtte rejse sig op, hun kunde ikke ligge og le. Det var i det hele uheldigt for Nanny, for midt under nydelsen måtte vi hen at slå en skorpion ihjel. Nu nok om det. Nany er gået udenfor. På opfordring af doktoren er jeg gået i gang med at male ham og hans frue i hele figurer på et lille billede til ham, jeg kunde jo ikke sige nej skønt jeg ikke var så lysten, men jeg vilde da også gærne glæde ham. Det er om regnvejrsdagene det går for sig, og nu i dag begyndte jeg. Og så er det meget morsommere end jeg havde ventet, jeg har fået stilt dem an på to stole, som de gamle hollændere plaserede deres familie grupper. Han ser bred og veltilfreds hen mod mig, og hun, som næsten er lige for fra, ser fed og smægtende smilende hen til ham, hun er i blågrå strålende og lys og dyb silkekjole, og baggrunden er brunlig og gullig, så når

-4-

jeg ku får beholde den, er det hele meget sjov, men han har bedt om at få en have med træer til baggrund. Jeg har søgt at forklare ham, at nuomstunder passer det sig ikke at male figurer i indelys og sætter udelys baggrund om, men jeg ved ikke, om han er omvendt.

21. Sept. Aa nu har jeg arbejdet sådan på at få friske farvet i mit store billede, og så er de dog gået hen og blevet tørre. I dag gjorde jeg et forsøg med en gul silkekjole i døren i midten af billedet; noget jeg netop skal have fat i i morgen. Pigerne i silkekjolerne og silkekjolerne om pigerne må jeg forresten vente med til jeg kommer hjem, da jeg her hverken kan finde silkekjoler eller piger, til sammen skal nemlig silkekjoler og piger betyde fine unge damer, og den slags er her ikke. Gid Frk. Withussen vilde være den ene i den ene silkekjole, hun og en anden jeg har kik på vilde være mageløse. Men nu lev vel, nu skal vi i seng, dvs. A. ligger der allerede, men vi skal nyde 1 ½ fersken, inden vi synker hen i morfeus. Ue vi er så uartige og Nanny tager så kønt mod det alt sammen, men hvis hun kommer uartig hjem, må vi bære skylden. Hils nu Tante Susette og Karen Marie og vær så god at bringe Onkel vedlagte breve. Hilsen fra A. & J.

jig kun får beholde den, er det hele meget dyrt,
Men han har bestemt at få en have med træer
af baggrund. Gy har sagt at fortælle ham,
at han altid påder det sig ikke, at med
figurerne i indløp og søde indløp baggrund
om, men jeg ved ikke, om han er omvendt.
21 Sept. Re. nu har jeg arbejdet på den på det
1° første farver; mit store billede, og så er
da det godt om og bliver tørre. Den gives
jeg et forsøg med en gul silkefjole i søn i midte
ten af billedet, og den blev lidt mørkt, og den
liden for det at andet, men det kan måske
hjælpe mig til friskhed; nuget jeg måske skal
have fat i morgen. Pigerne i silkefjole
og silkefjole om pigerne, nuget jeg forresten
vænte med til jeg kommer hjem, da jeg her
hverken kan finde silkefjole eller piger, og
stammen skal nemlig silkefjole og piger, og
få en ungdom, og den slapper her ikke.
God Frk. Hesthøben vil være den ene, den
ene silkefjole, den ene mand og har vist
nu vil være mageløst. Men nu vil vel
nu skal en i den, det. De siger der allerede
men vi skal måske i ferien, inden vi forker
den, i morges eller vi er så uerlige, og Kønne
tager så kort mod det alt sammen, men den
den kommer næste hjem, nu vi bare Hesthøben
det nu Tante Hesthøben og Hesthøben, og det
et et brøge indtil næste mandag, den Hesthøben.

Privat d. 20 Sept 1886.
Kære Catharina!
Den gang vi truede, du kom her til, var
jeg bange for din ensomme og hel ind
i bjergene; men nu tænker jeg bare på det
sædvanlige i, at du rejser for gode forbi;
og hvorfor, i selve Napoli er der jo skolebørn.
Men det må vi nu finde ud af. Du og Vals
skal have den hjerteligste tak for Cæcils bryllup
fra Agneta og mig, og gode venskaber, men lad
at du tale lidt om det, jeg er da ikke nok
næret ind i, og så længe man selv har det
kædet, skal man hellere være rettere afbrudt
tage til den og ikke leve på anden gang. Endnu
nu jeg ikke hvordan mine sønner skal det
at vide sig, når jeg kommer hjem. Men skal
vi være enige om, at jeg giver mig, hvad en til
kommer mig af hesthøben, dog så så sømfuld
ud som muligt, men lad det være godt med det,
og lad os vente med at høre hinanden, til det
viske sig selv ud. Og lad os nu af denne
sommer i særdeleshed og de dærlige tider i
almindelighed lade, at det er mest passende
for os, at leve på en beskeden fod, hvad
skal vi med de maj, når vi kan rigtig med os.

Men tak skal I have for først sjældne åbent.
Thule Thule har vel hørt dig og takket for
tegningsen fra os. Angående Egepost, så kan
du være rolig for, at jeg går helt efter mit
egne hoved, hvordan jeg er kommet i det, med
at tale med Dines, far og mor om det, hvilket
jeg nu ikke, men det er da de nærmeste jeg kunde
gå til, og nu får jeg mig, vider, og de er glade
ved det. Angående Agnates ronlighed vil jeg
bare sige, at hun kan vaske sig: og nu kan hun
også rede og fælde sig, og de så bare ikke
på rygter, for de vokser, til at det, til
ingenlæng. Nu lykke på rejser til pyramiderne,
på de Der, mave, hals, på, at den kan
gøre rumstet i den. A! At den historis i
aften, vi fik siden noget sjældent i aften,
jeg blev bange for at det var borte, og Nanny
gustare på toer eller nure, men hun andr ikke
sammenkomne, så fik vi at vide, at det var
gode over. Den... hvor det var fast og brager
og fjælt og blødt og smageligt Nanny, som
ellers nogenlunde har været sig til den italienske
kødt. Lige roter af det stykke tillige på
talerkannen, jeg gjorde det bedste grise med det

Som jeg kunde, Agnate fik et lille stykke, og
det var kunde ikke mod, men den første bid er
nu den bedste. Nanny sad og ringede, nede,
og sagde den 11. og var lidt ved at blønde, og
efterhånden lykkede vi sammen om Agnates
sang og kom så hjertelig til at se, at Agnate må
rejste sig op, hun kunde ikke ligge og stå. Det var
i det hele uhjælpeligt for Nanny, for midt under
myndigheden måtte vi hun og de i skovene i det.
Nu nok om det, Nanny er gået udenfor.

På opfordring af doctoren, har jeg givet mig
til at sætte mig ned og hende i alle
penser på et lille billede af den, jeg beundrer
ikke sig selv, skønt jeg ikke var den bedste, men
jeg vil da også gerne glæde ham. Det
er om regnvandsregne at gå for sig, og
nu ind begynder jeg. Og så er det meget
morsommere, end jeg havde ventet, jeg
har fået stillet den en på to stole, som de
gamle hollændere plejede deres smide
grupper. Flere der brød og udlænde han med
mig, og hun som næsten er lig for sig selv, og
og smagte om lunde hvide, hun er i
blå og strålende lys og dybt sølvfarvet,
og baggrunden er brunt og gullig, så når